

Dásbódh

Předmluva

Samartha Rámdás

podle anglického překladu

Johna Norwella (2015)

do češtiny přeložili

Gábina, Aleš, Matěj, Martin

19. července 2017

Předmluva

Radžádhirádž Sadgurunáth
Šrí Siddharáméšvar Maharádž Kí džaj
Radžádhirádž Sadgurunáth
Šrí Bhausahéb Maharádž Kí džaj
Radžádhirádž Sadgurunáth
Šrí Nisargadatta Maharádž Kí džaj
Radžádhirádž Sadgurunáth
Šrí Randžit Maharádž Kí džaj

Dásbódh od Samartha Rámdáse Pro ty, kteří jsou oddáni Poznání

Bhagaván Ramana Mahárši řekl: „Z Jednoho se stane trojice, z trojice se stane pětice a z pětice vznikne mnohost. Neboli čiré Já se postupně stane trojím (*satva*, *radžas* a *tamas*) a s touto trojicí vznikne pět elementů, ze kterých vyvstane celý vesmír. Kvůli tomu vzniká tato iluze, že tělo je Já.“

Kniha *Dásbódh* pojednává o této iluzi. Vysvětluje, jak se Jedno stane mnohým a jak se zase mnohé stane opět Jedním. Iluze vzniká z pouhé imaginace, která vytváří objekty. Protože, jak řekl *Šrí Randžit Mahárádž*: „Ve světě neexistuje nic jiného než ty sám.“

Ale jakmile se ty – tato Skutečnost – pokusíš spatřit sebe sama, tak vidíš něco jiného. Objeví se prostor a najednou se ty, který jsi všude a přesto nevnímátný, jevíš jako prostor. Tím jsi se stal maličko objektivním. A jak se postupně stáváš více objektivním, začne se vynořovat svět, který ve skutečnosti neexistuje. Tento svět se začne jevit kvůli tendenci přisuzovat jména a formy a koncepty tomu, co je ve skutečnosti bezejmenné a bezforemné, a ty se začneš považovat za tělo složené z masa a krve. Nicméně tato Skutečnost zůstává Skutečností.

Nyní bych rád vysvětlil pojmy použité v tomto překladu.

1. Nejprve je tu pojem „**Jedno**“. To je *nirguna brahman*, neboli, jak říkal *Randžit Mahárádž*, pochopení „**já neexistuji**“ či **stav za poznáním**.
2. Potom je tu toto „**vše**“ neboli „**věc**“. Samozřejmě pro to existuje mnoho dalších označení. Je to *saguna brahman* čili „**řeč**“ nebo jak říkal *Randžit Mahárádž*, je to poznání, pocit „**já jsem On**“.

3. Poté se objeví „**mnohé**“. To je **individuální mysl**. Ta vytváří svět – pomocí „**mnoha**“ konceptů, konstrukcí a představ.

Tohoto poznání může být dosaženo ve chvíli, kdy si člověk uvědomí, že tento svět jmen a forem, který máme před očima, je ve skutečnosti pouhé zdání – tak jak je to popsáno v často používané analogii s hadem a provazem. Naše individuální mysl si vytvořila individuální svět jmen, názorů a představ o tom, co se nám líbí a co se nám nelíbí, a proto to, co skutečně a opravdu je, nejsme schopni vnímat. Lékem na tuto „slepotu“ je, jak říkají Mistři a *Dásbódh*, zapomnění. Je potřeba zapomenout na vše, protože nic z toho, co vidíme, není skutečné; jsou to jen naše myšlenkové konstrukce.

Ale ani tehdy, když je tohoto poznání dosaženo a je tu zkušenost „já jsem vším a já jsem všude“, není naše práce dokončena. Protože toto poznání bylo vytvořeno trojicí Poznávající, poznávání a poznávané. Stále tu vládne dualita, protože tu Poznávající osvětluje poznávané. A teprve tehdy, když člověk nechá toto poznání odejít, může realizovat Poznávajícího. A to je smyslem našeho života, protože v tu chvíli, po tak mnoha dnech, potkávaš konečně Sám Sebe.

Toto je samozřejmě velice zjednodušený výklad tématu, o kterém bude na stránkách této knihy dopodrobna pojednáno. Na začátku se použité pojmy mohou zdát trochu nerosozumitelné, ale prosím čtenáře, aby o nich přemýšleli a přidali si je do svého slovníku. Jakmile se tyto pojmy stanou vaší druhou přirozeností, budete odměněni pochopením. A to je cíl této knihy *Dásbódh*.

Jednou se *Randžit Maharádž* zeptal svého Mistra: „Co mám *Maharádži* dělat, když nebudeš tady v Bombaji?“ *Šrí Siddharáméšvar* mu odpověděl: „Každý den si přečti jednu kapitolu *Dásbódh*.“ *Dásbódh* není nějaká slovní skládanka; je to kniha, která je bránou k Věčnému, pokud ji ovšem člověk studuje dostatečně pečlivě.

Svámí Rámdás řekl: „Mí drazí žáci, nebuďte smutní, že nemůžete vidět mé tělo a slyšet můj hlas, protože *Dásbódh* je má *svarúpa* (má pravá přirozenost).“ Kniha má tuto moc, ale její téma je velice obtížné. Není to nějaký román. V románu vytvářejí slova řetězec představ v oku naší mysli. Ale *Dásbódh* mluví o věcech, které jsou velice jemné; o věcech, které nelze uchopit myslí ani smysly. Cílem knihy je zničit všechny obrazy, které vznikají v oku mysli, a i když četba těchto slov není vůbec snadná, měli bychom je pečlivě a pozorně studovat. Nemůžeme si myslet, že *Dásbódh* přijde k nám – to my sami se musíme pokoušet pochopit smysl toho, co se kniha snaží osvětlit. Jak jistě velmi dobře víte, poznat své Já a podstatu stvoření, to vyžaduje mnohem více, než jen letmý a povrchní pohled. Na závěr tohoto úvodu ke knize *Dásbódh* od *Samartha Rámdáse* bych chtěl vzdát svou nejhlubší úctu a vděčnost *Šrí Siddharáméšvarovi Maharádžovi* a *Šrí Randžitovi Maharádžovi*, protože bez nich by ani jediné slovo tohoto překladu nemohlo vzniknout.

John Norwell, září 2015